

hribih skozi gozdno mahovito plast precejala, ki je zadržavala nje preobilni odtok.

Drugache je zdaj! Kmet in gospod se skušata, kdo ima bolj ostro sekiro, ki podira les, — za pogozdovanje se pa nobeden ne zmeni. Ozri se po graških grapah na desno, ozri se na levo, povsod gola skala! Lepi Krim, katerega plašč bil je z mogočno hojo in bukovjem tako gosto zaraščen, da solnčni žar tal dosegel ni, kaže uže golo skalovje. Gozd, največi prijatelj poljedelstva, zastavi pot viharju, brani oblaku, da se vodē neutegoma ne iznebijo in storí, da se gorkota in mraz prehitro ne pričneta.

Kolika dobrota je gozd, kaže nam z ostrimi črkami letos Notranjska in Istra. Tu ni gozdov, pa tudi kruha ne; huda suša je vse poljske pridelke posmodila, in redko kedaj se bo kmetovalec teh krajev z dobro letino hvaliti zamogel, kajti pregnal je posredovalca vlage, branitelja zoper škodljive vetrove in nenavadne izpreamembe v topoti. Rad bi zdaj z matiko popravil, pa ni mogoče, tudi ona se zastonj vdira v zemljo, divja burja je plodno prst odnesla, a skala ni prostor za tako orodje.

Postavo imamo, katera naj bi neusmiljeno pokončevanje gozdov branila, a kakošni da so nasledki njeni, tega zapaziti ni. — Seka se vpričo glavnega mesta, seka se v raznih krajih dežele, gozd mora vničen biti, suha krajina bode kmalu vsa Kranjska.

Mnogo se piše, pa tudi v resnici dela o pogozdovanji Krasa, lepo, hvalevredno početje! — Tam švigajo gozdni nadzorniki sem pa tje, mnogo novcev gotovo to stane, toda batí se je, da bi žrtve ne bile v nobeni primeri z vspehom.

Kdo ne bode grajal gasilcev, ki uže pogoreli del vasi z naporom vse moči gasijo, ne pa da bi hiteli s tem ogenj udušiti, da bi poslopja, katera ravno pleme oblijuje, varovali.

Mera ob stebrih ljubljanskih mostov in ob kolu pod Malim grabnom kaže stanje naše glavne reke Ljubljance. Bere se na njej, da prevelika voda v naglici nastopi, da pa tudi hitro vpade na tako nizko stopinjo, da jedva mestno nesnago odnaša. Številke na teh deskah kažejo velik razloček med majhno in veliko vodo, te spričujejo, da naši gozdi umnega gospodarstva ne pozna, da voda, kakor z neba pade, takoj v dolino pridere, ki trga, pere in jemlje, kar zadene. — Našo dolino šibajo povodnji in suša, kajti neprevidni kmetovalec jez je z gozdom vničil zavetje proti divjemu elementu. Ozemlje, katero se v močvirsko dolino odceja, šteje gotovo nad 10 štirjaških milj, vendor njega glavno reko pregazi o poletnem času otrok, da le hoditi zna.

Reka Rhone na Francoskem je za časa vlade Napoleona III. s poplavom veliko škodo delala. Po neugodnih poročilih vznemirjeni cesar ukaže stvar preiskovati, da bi se vzroku na sled prišlo. V to svrhu poklicani veščaki po preiskavi poročajo, da nezgode delajo goli gozdi pri izvirih te reke. Napoleon prepove z ostrimi ukazi brezumno sekanje drevja po onih krajih in zaukaže vsa sredstva v to napeti, da se izsekani gozdi zopet nasadé. Z gozdnim varstvom začele so se nezgode manjšati in nadejati se je, da bodo v kratkem odnehale.

Tako tudi naj bi se pri nas ravnalo, nehali naj bi brezspečni obhodi in poročila, delati naj bi se pričelo, in če je postava neukretna, naj se prestroji. Ako časa ne primanjkuje za naredbe, ki so narodnemu razviju in njega obstanku škodljive, zakaj bi se o tej zadovi, ki je velikanske važnosti, delati ne pričelo?

Zaman je misliti, da bi se preobilim vodam z uravnavanjem vodotočev v okom prišlo, dokler z gozdom tako neumno delamo. Proč s sekiro, pa matiko v roke;

nadlegujmo plevel pa pustimo gozde, naše največe dobrotnike, naj rastejo; z njih razvitjem se bode tudi blagostanje k nam vrnilo.

V Lipah.

M. Peruzzi.

Koliko zemljiškega davka plačujejo dosihmal dežele avstrijske.

V zadnjem našem listu smo v sestavku „Zemljiški davek pred državnim zborom“ rekli, da vse dežele naše polovice cesarstva plačujejo nad 37 milijonov goldinarjev davka na leto.

Naj danes našim bralcem povemo, koliko ga vsaka dežela 1) skupaj plačuje, 2) koliko vsaka dežela posebej od enega oralja in 3) koliko oralov zemlje imajo zemljišča vsake dežele.

Dežela:	Skupni znesek njenega davka v goldinarjih	Koliko plačuje davka od enega oralja	Koliko oralov znašajo njena zemljišča
Česka	13.984.465	1.60	9.028.500
Moravska	5.355.850	1.43	3.862.900
Doljna Avstrijska	3.837.364	1.16	3.444.900
Gornja Avstrijska	2.204.035	1.16	2.084.700
Slezka	975.495	1.13	894.500
Štajarska	2.041.626	—.57	3.901.900
Kranjska	943.530	—.57	1.735.700
Primorsko	715.655	—.55	1.388.200
Koroška	703.640	—.44	1.802.600
Solnograško	377.755	—.38	1.245.200
Galicija	4.495.539	—.35	13.640.600
Tirolska in Predarlska	1.089.111	.26	5.096.200
Bukovina	360.000	—.20	1.816.100
Dalmacija	362.490	—.17	2.223.000

Iz te sestave je razvidno, da je dežela kranjska preobložena memo množih drugih in zakaj da se Poljaci ustavlja uravnati zemljiškega davka.

Gospodarske skušnje.

Kako kleti očediti plesnobe.

Da zatuhle kleti, v katerih se na stenah in na tleh nahaja plesnoba, dobro očistiš, vzemi globoko po sodo, v katero deneš 2—4 funte soli; to posodo postavi na sredo kleti, zapri vsa okna in vrata, dobro zamaši vse sode ter potem vlij na sol žeplene kisline (hudicevega olja), in sicer na 2 funta soli 1 funt te kisline. Ko si vse to storil, beži iz kleti. Dve uri naj ostane klet zaprta in noben človek naj va-njo ne stopi, kajti utegnil bi se zadušiti. Po preteklu dveh ur odprti okna in vrata, ter jih drži odprta tako dolgo, da je izginil zadušljivi sopar. Ko je klet tako dobro prezračena bila, omedit plesnino od sten in tal. S tem se tudi odpravi tisti plesnjivi smrad, ki spomladi silno neugodno upliva na mleko v kleti shranjeno, in ki tudi lahko povod dá k plesnobi vina.

Najbolji gnoj za sadna drevesa in povrtnino.

Vzemi kad — piše „Fundgrube“ — pa jo napolni do tretjine z ovčjim ali kozjim gnojem in z roženo strugovino; na to vlij do vrha vode. To večkrat mešaj, čez 14 dni pa s to vodo prilivaj drevesom ali povrtnini, in pospešil bodes rast.